02/09/2023

Ο εορτασμός του Αγίου Μάμαντος σε Κάλυμνο και Λέρο (ΒΙΝΤΕΟ/ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας

Με λαμπρότητα εορτάστηκε και φέτος η εορτή του Αγίου Μάμαντος στον ομώνυμο εορτάζοντα Ιερό Ναό στην Κάλυμνο.

Το απόγευμα της 1ης Σεπτεμβρίου τελέστηκε Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Παϊσίου, συμπαραστατουμένου υπό του ιερού Κλήρου της Νήσου και πλήθους πιστών.

KALYMNOS news

SHOT ON REDMI 9
AI QUAD CAMERA

Ο εορτασμός στη Λέρο

Το απόγευμα της Παρασκευής 1 Σεπτεμβρίου 2023, στο γραφικό εξωκλήσι της Λέρου, τον Άγιο Μάμα, της ενορίας των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, με λαμπρότητα εορτάστηκε και φέτος η μνήμη του Αγίου.

Στην περιοχή «Σκουρνού» στο Παρθένι της Λέρου όπου βρίσκεται το μικρό αυτό γραφικό εκκλησάκι, τελέστηκε Μέγας πανηγυρικός εσπερινός μετ' αρτοκλασίας και η ακολουθία του μικρού αγιασμού για το νέο εκκλησιαστικό έτος. Την Ακολουθία του Εσπερινού τέλεσε ο εφημέριος π. Σεβαστιανός, στο ιερό αναλόγιο έψαλε κατανυκτικά ο ιεροψάλτης Αναστάσιος Χατζηλάρης, παρουσία πλήθους ευσεβών προσκυνητών.

ΒΙΟΣ ΑΓΙΟΥ ΜΑΜΑΝΤΟΣ

Ο Άγιος Μάμας γεννήθηκε στη Γάγγρα της Παφλαγονίας το 260 μ.Χ., από γονείς

χριστιανούς, το Θεόδοτο και τη Ρουφίνα, όταν αυτοί ήταν μέσα στη φυλακή, όπου πέθαναν προσευχόμενοι. Έτσι ο Μάμας, βρέφος ακόμα, έμεινε ορφανός. Όμως, μια πλούσια χριστιανή γυναίκα, η Αμμία, τον υιοθέτησε και τον ανέθρεψε με στοργή μητρική και σύμφωνα με το πνεύμα του Ευαγγελίου. Επειδή δε ονόμαζε τη θετή του μητέρα συνεχώς μάμα, (δηλ. μαμά), ονομάστηκε Μάμας.
Όταν έγινε 15 χρονών, πιάστηκε από ειδωλολάτρες, διότι χωρίς φόβο, δημόσια, ομολογούσε το Χριστό. Τότε τον χτύπησαν αλύπητα. Κρέμασαν στο λαιμό του μολυβένιο βαρίδιο και τον έριξαν στη θάλασσα. Όμως με τη δύναμη του Θεού σώθηκε. Έπειτα τον ξανασυνέλαβαν και τον έριξαν σε αναμμένο καμίνι και μετά τροφή στα θηρία. Αλλά επειδή και απ' αυτά σώθηκε θαυματουργικά, διαπέρασαν την κοιλιά του με τρίαινα. Και έτσι μαρτυρικά και ένδοξα αναχώρησε απ' αυτή τη ζωή.
Μας θυμίζει δε τα λόγια του Κυρίου, που είπε: «όστις ούν ταπεινώσει εαυτόν ως το παιδίον τούτο, ούτος εστίν ο μείζων εν τη βασιλεία των ουρανών» (Ματθαίου, ιη' 4). Όποιος, δηλαδή, ταπεινώσει τον εαυτό του σαν το παιδάκι αυτό, αυτός είναι ο μεγαλύτερος στη βασιλεία των ουρανών.
Ἀπολυτίκιον
Ήχος γ'. Θείας πίστεως.
Θείον βλάστημα, Μαρτύρων πέλων, ηκολούθησας, ασχέτω πόθω, τοις ενθέοις αληθώς τούτων ίχνεσι και του Σωτήρος κηρύξας το όνομα, εθαυμαστώθης σοφέ δι' αθλήσεως. Μάμα ένδοξε, Χριστόν τον Θεόν ικέτευε, δωρήσασθαι ημίν το μέγα έλεος.

Ἕτερον Ἀπολυτίκιον
Ἦχος α'.
Τῆς Παφλαγόνου τὸ κλέος, καὶ Γαγγραίων τὸ στήριγμα, φύλαξ καὶ φρουρὸς τῶν Κυπρίων, ἀνεδείχθης, Μαμὰ ἔνδοξε. Τὴν Θάλασσαν διῆλθες ὥσπερ ζῶν, καὶ ταύτης τρικυμίας χαλινῶν, θαυμασίως λάρνακά σου, Μόρφου τὴ πάλει, Μάρτυς κατεστήριξας- διὸ ἐν τὴ μνήμη σου, σοφέ, εὐῶδες μύρον βρύει ἐξ αὐτῆς. Δόξα Θεῶ τῷ ἐνεργούντι, διὰ σοῦ πάσιν ἰάματα.

Ἕτερον Ἀπολυτίκιον
Ἦχος δ'.
Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον Ἀπολυτίκιον
Παφλαγονίας ὁ κλάδος καὶ μαρτύρων ἀγλάϊσμα, πόλεως Μόρφου τὸ κλέος καὶ

Κυπρίων τὸ καύχημα, Λεόντων χάσματα ἔφραξας, Μάμα σοφέ, καὶ μαρτυρίου τὸν στέφανον κομισάμενος. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι καὶ θαυμαστῶς ἐνισχύσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον
Ἦχος γ’. Ἡ Παρθένος σήμερον.
Ἐν τῇ ράβδῳ Ἅγιε, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσῃ, τὸν λαόν σου ποίμανον, ἐπὶ νομὰς ζωηφόρους· θήρας δέ, τοὺς ἀοράτους καὶ ἀνημέρους, σύντριψον, ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν σὲ ὑμνούντων, ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνοις, προστάτην Μάμα, θερμόν σε κεκτήμεθα.

Ὁ Οἶκος
Τὸν ἐν πάσῃ τῇ γῇ περιβόητον Μάρτυρα, καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντα, ὑμνήσωμεν Μάμαντα, τὸν πρὶν τὰς ἐλάφους ἐν ταῖς ἐρήμοις καινῶς ἀμέλγοντα, καὶ νῦν περιούσιον λαὸν Κυρίου, ῥάβδῳ δυνάμεως, ὡς ποιμένα καλῶς περιέποντα, καὶ ὁδηγοῦντα εἰς τόπον χλόης, ἔνθα ὑπάρχει ἀληθῶς τοῦ Παραδείσου ἡ τρυφή. Ὅθεν πάντες οἱ ἐν κινδύνοις, προστάτην Μάμα, θερμὸν σε κεκτήμεθα.

Κάθισμα
Ἦχος πλ. δ’. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.
Εὐσεβείας ὑπάρχων γόνος σεπτός, ἀσεβείας ἐδείχθης ἐκμειωτής, ὦ Μάμα πανεύφημε, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἐν γὰρ σταδίῳ πλάνην, εἰδώλων διήλεγξας, καὶ εὐθαρσῶς Τριάδα, ὑμνεῖσθαι ἐκήρυξας· ὅθεν καὶ θηρίοις, ἐκδοθεὶς ἀθλοφόρε, τὸν θῆρα ἐνέκρωσας, καὶ ἀρχέκακον δράκοντα· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.